

за да дознахтѣ що станахъ, щото най-накрай ще ся откриете.“ Человѣцитѣ, като го прислушахъ, опрѣдѣлихъ да ся заклъне на думѣтъ си. Тѣ го заклѣхъ възъ Евангеліето, че ще приказва само пълтенически-тѣ нѣща на кулѣтъ. И наистина на утрѣшния день той каза че ъе видѣлъ такыва страшни работы, отъ които си умира человекъ отъ страхъ; а и не-лъжеше както най-добрѣ видите. Ето прочее една исторія за пълтеницы твърдѣ потвърдена; никой не бы сумнѣвалъ за неѣ, отъ като ѣ увѣряваше единъ такъвъ человекъ като него. Туй трая до дванаесетъ години; подиръ туй врѣме като бѣше отишелъ той на кулѣтъ си за да ся поразвесели съ мнозина свой пріатели, казахъ му че единъ человекъ, който водеше два коня, го чека на вратника за да му каже нѣщо, и че неискаше да влѣзне вътрѣ. Дружеството стана любопытно да дознае що значеше тази случка: но като токо ся появи Голѣмецътъ послѣдванъ отъ пріателитѣ си, онзи, който бѣше на вратника му повыка: „Стойте молю, Господине, имамъ да ви кажъ само една думѣ. Онѣзи, на които обѣщаште тайнѣтъ има 12 години, ви благодарѣтъ, че сте тѣй добрѣ стояли на думѣтъ си; сега ви повърщатъ думѣтъ: Тѣ спечелихъ отъ що да живѣхъ, и излѣзнахъ отъ царството; но прѣди да ми дозволѣтъ да идѣ и азъ по тѣхъ, наложихъ ми да вы помолю да пріемнете отъ странѣтъ имъ два коня, и ви ги оставамъ.“ Наистина този человекъ, който бѣше вързалъ двата коня за едно дърво, отхвърча съ коня си като свѣткавицѣтъ, и ся вече не видѣ. Тогава юнакътъ на исторіѣтъ приказа на пріателитѣ си туй, що му ся бѣше случило; и тѣ заключихъ че нищо нетрѣбва да ся вѣрва отъ пълтенички